

הנדון:

הפנומיאדה

בקהילה האירופית. יש לה מהלכים בושינגטון ובמוסקבה. ידה בעיסקי הון, נפט וגשק, וגם בעסקי ביון. נשיא צרפת, יכול להזיק לישראל באלף ואחת דרכים — הרבה מעבר לאמבארגו על המישים מטוסי מיראז'. קשה להפוך אויב ליריב, או לפחות לניימי ראלי. הרבה יותר קל להפוך אדם עויין לאויב ממש, ואויב מתון לאויב קיצוני.

★ ★ ★

אין הנאות בחינם. גם לפומפיאדה זו יש מחיר. אחרי שנגמר הקארניבל, הבה נשפשש בין השיירים הפזורים בשטח — השלטים שנוקו, בקבוקי הקוגה ועטר פות הסאנדביצים — ונססה לחשב כמה זה יעלה לנו.

הפכנו את האיש פומפידו לאויב מושבע של ישראל. זה ברור.

דברי העסקנים היהודיים, שקראו לעם הצרפתי להתקומם נגד "מישטר פומפידו", היו הכרות-מלחמה על כל גורמי השלטון הצרפתי הנוכחי. ניתנה תהודה עולמית לטענה שישראל היא "מדינה גזע-נית ודתית" — הטענה העיקרית של התעמולה הערבית. שיכענו מיליוני צרפתים — בעלי נטיות אנטי-שמיות מודעות, חצי-מודעות או לא-מודעות — שהעם היהודי כולו מתייצב נגד צרפת וירוק בפני נשיאה הנכרה.

באותה שעה פגענו קשה בממשלת הנשיא ניכסון.

חיבלנו בניסיונו להשיג את מטרות המדינית המוצהרת — לשפר את יחסי ארצות-הברית-צרפת. הכרחנו אותה להש פיל את עצמו ולרוץ אחרי פומפידו כדי להתנצל בפניו. נתנו סיוע רב לטענת האנטי-שמית בארצות-הברית, כי

אה, זה היה נהרר, השבוע הזה! שמונה ימים פנ-סטטיים!

איך הראינו לו, למנהל הזה, ימח שמו וזכרו! ואיך היהודים האמריקאים האלה דפקו אותו על כל צעד ושעל! איך השמיצו אותו בשלטים ובקריאות! כל השמצה — זהב!

וכמה מהם הצליחו להגיע אליו וכמעט ירקו לו בפניו! איזה קאריקטורות! איזה סיסמאות! איזה נאומים!

זה היה ממש תענוג, לראות את פרצופו הנרגז ואשתו רצתה לברוח לו באמצע, חזרה הביתה, כך זה נמאס לה!

כל העולם ראה מה זה יהודים גאים, שמצפצפים על נשיא.

על נשיא אחד? על שני נשיאים! הם גם דפקו את ניכסון, שהיה צריך לרוץ אחרי פומפידו ולבקש ממנו סליחה! איזה שבוע! כל יום היה יותר טוב מהקודם! כבר מוזמן לא להנינו כלי-כף!!

★ ★ ★

ו, זאת היתה באמת הנהא. הנהא ממש. אבל האם היה בזה גם שכל?

★ ★ ★

לפעמים נרמה כי עדיין לא תפסנו לגמרי מה תפי קידם של יחסי-חוץ. אולי מפני שאנחנו מדינה צעירה ולא הספקנו עדיין לפתח בקרבנו תחושה מדינית של ממש. אין זה תפקידם של יחסי-חוץ לספק חומר-גלם לנאומים מוהירים של שרי-החוץ.

אין זה תפקידם להוכיח לראש-הממשלה שוב עד כמה היא צודקת.

גם אין זה תפקידם לספק לציבור אורגאום קולקטיבי. תפקיד יחסי-החוץ הוא לקדם את האינטרס של המדינה.

לספק למדינה מירווח של תימרון בווירא הבינלאומית. לשפר את מצבה המדיני, הבטחוני והכלכלי. לרכוש לה ידידים, שיוכלו לעזור לה מחר. לנטרל כוחות עויינים, היכולים להזיק.

לשכנע מדינות זרות שכדאי להן, מבחינת האינטרס שלהן עצמן, לנהל מדיניות התואמת את צרכינו שלנו.

אלה הן הגדרות אפורות. ולכן הדיפלומטים הטובים הם אנשים אפורים, שאינם מתרגשים, המסתפקים בהצלחות קטנטנות לטובת מדינתם.

לאור הגדרות קרות אלה, הרחוקות כלי-כף

במקום המדיניות באה השתדלנות. השתדלנות היא מאמץ לרכך את לב הפריץ, למצוא חן בעיניו, לשכנע אותו בנאמנות היהודים שלו, לשחד אותו בכסף, לשלוח אליו נכבדים יהודיים שיעוררו את מצפונו. יצירת-הפאר של הגלותיות היהודית — מגילת אסתר — מספרת את הסיפור כולו.

והנה, בדור האחרון, עם קום מדינת-ישראל, השתנה כל זה.

יש לנו הכוח לנהל מדיניות. אולם רק לעיתים רחוקות

זאב ב"הארץ"

אנחנו עושים זאת. למנהיגינו, שנולדו וגדלו בגטו, חסרה התחושה לכך.

תחת זאת באה מעין שתדלנות הפוכה. עדיין נשואות עינינו אל הפריץ. אבל איננו מתרססים ל-פניו, חלילה.

להיפך. אנחנו יוצאים להרגיז אותו. להעליב אותו. להראות לו שאנחנו מצפצפים עליו, ועל כל הגויים.

כדי להוכיח לעצמנו עד כמה נשתנינו, עד כמה חדלנו להיות יהודונים, והפכנו יהודים גאים וזקופים.

ואיננו תופסים שזהו רק הצד השני של אותו מטבע — גלותיות העומדת על הראש.

★ ★ ★

כל זה נכון לגבי היהודים הטובים באמריקה. אבל האם זה נכון גם לגבי הצמרת המדינית בירושלים?

האם אין שם אף אחד שאינו מסוחר-רימנאזי מיי-עצמו, אף אישיות אחת שעוניה אינן קשורות בצעקה של צדקנות?

כדאי שיש. לא חסרים בירושלים אנשים סיקחיים.

אם כן, מה קרה? מעשה שהיה, כך היה?

כשנודע כי פומפידו עומד לבקר בארצות-הברית, החליט מי שהחליט לאיים עליו, "אם ייווכח פומפידו שיהודי אמריקה יכולים לקלקל את ביקורו הממלכתי החשוב ה-ראשון", אמר מי שאמר, "הוא יתן לנו משהו כדי למנוע הפגנות. אולי אפילו את המיראזים."

כדי לתת תוקף לאיום זה, התחילו להתניע את גלגלי המכונה הגדולה המפעילה את יהודי ארצות-הברית. ונהי מכוונה אדירה, משומנת-היטב, והיא התחילה לפעול מיד.

ואז קרה משהו בלתי-צפוי. פומפידו לא נבי הל. אזלי לא האמין לאיום, אזלי הוא פשוט אדם כזה.

המכונה הופעלה ביתר מרץ, בתקוה שפומפידו יבין את הרמז. הוא התעלם מכן.

יתכן שאז כבר התחיל משהו בירושלים לחוש אר-נחות. אבל אבא אבן היה עסוק בכמה נאומים היסטוריים, וגולדה היתה עסוקה בלהיות צודקת.

ובינתיים נשמט העניין מן הידיים. אייאפשר היה להחזיר את הג'ין לבקבוק.

האירגונים היהודיים באמריקה התחרו זה בזה. רמקולי התעמולה רעמו, והועם היהודי הפך להיסטוריה. כל פוליטיקאי אמריקאי עלוב, שיש לו כמה כוהרים יהודיים במחוז-בחירתו, מיהר לעלות על המירכבה.

בשלב זה כבר נבהלו בירושלים. אבל הפומפיאדה היתה בעיצומה, ושום רמזים דיסקרטיים מעירייה-קודש לא יכלו להגיע אל ההמונים הנסערים, שיצאו בהמוניהם — כך היה נדמה להם — כדי לעזור לישראל הנצורה.

במדינה אחרת היו מפלקים את האחראים לאסון זה. אבל, כמו שאמר פומפידו: איננו כמו כל המדינות.

מייק ב"ידיעות אחרונות"

יהודי אמריקה נאמנים לישראל יותר מאשר למולדתם, ופועלים על פי השראת ישראל נגד אינטרס ארצם. בכל אלה הענקנו מתנה למדיניות הערבית.

אנחנו נהנינו. אבל הערבים יקטפו את הפירות.

★ ★ ★

זהו החשבון המדיני. אין הוא נעים. אבל הוא נוגע לביטחון המדינה.

יכולים אנחנו לנסות לנחם את עצמנו במחשבה: פומפידו זה כבר היה נגדנו ממילא. מה הוא עוד יכול לעשות לנו? זוהי שמונה.

המכות שהנחילו לנו והיגול ופומפידו היו מכאיבות. אך אין כמעט שטח שבו אין ממשלת צרפת יכולה להגחית עלינו מהלומות נוספות.

היא יכולה לחסום את דרכנו אל השוק האירופי המשותף. היא יכולה לתמוך בקו הנוקשה של ברית-המועצות נגדנו. היא יכולה להגביר בהרבה את אספקת הנישק לאוייבינו — לא רק לאוייבים רחוקים, אלא גם לאוייבים קרובים הרבה יותר.

היא יכולה לחבל בחלק מרם הכספים למדינה. הדרוש לנו עתה יותר מכל. היא יכולה לסלק מעמדו-השטעה את כל החשונים בידידות לישראל.

ואלה הם רק הדברים הגלויים. יש עוד דרכים, שלא כדאי לדבר עליהם, מחשש עין הרע.

כל אחת מן האפשרויות האלה נוגעת לאיניטרסים חיוניים של המדינה. כל אחת מהן שקולה כנגד שמונה ימי הנאה — כפול מאה.

★ ★ ★

במשך ארפי שנות קיומה כעדה חסרת-מגן הפזורה בעולם, לא יכלו היהודים לנהל "מדיניות". רק מי שיש בידינו כוח מדיני ויצבאי יכול לנהל מדיניות. ליהודים לא היה כוח כזה.

דריאן ב"דבר"

ממקורות ההנאה הרגשנית — מה הועילה לנו הפומפיאדה הזאת?

★ ★ ★

מר ז'ורז' פומפידו נבחר לתקופה של שבע שנים. הבחירות נערכו לפני פחות משנה.

משמע: במשך שש השנים הקרובות ישלום פומפידו במדיניותה של צרפת.

לפי חוקת הרפובליקה החמישית, סמכויותיו של נשיא צרפת הן רחבות יותר אף מאלה של ראש ממשלת-ישראל. אמנם, צרפת אינה מעצמה עולמית ממדרגה ראשונה.

עברו ימי נאפוליון, וגם ימי קלאמאטו. **אבל עדיין יש לה השפעה עצומה במישורים רבים.**

היא אחת מארבעת הגדולים באי. יש לה זכות-וטו